

- *ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ*:- ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਵਾਣ ਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣੋ ”
- *ਪ੍ਰਸ਼ਨ*:- ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ?
- *ਉੱਤਰ*:- ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਰਾ-ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰਾ। ਇਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਛੋਟੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਤਾਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਹੀ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਪਵੇ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਬੀਤ ਗਿਆ ਵਿਘਨ ਆਦਿ ਪਏ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੰਗਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਹੰਗਾਮਾ ਖਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਵੀ ਇੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰਾਂ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਹੈ। ਦੇ-ਚਾਰ ਨੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਬਦਲੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਤੋਂ ਕਲਯੁੱਗ ਤੱਕ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੋਗੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਰੂਰ। ਨਾਂ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਕਿਉਂ ਰਚਣ ਕਿ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਆਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਝਗੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਹੇ ਮਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈਂ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਵੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਖਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ, ਗੱਲ ਹੀ ਨਾਂ ਪੁੱਛੋ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾਂ ਪੁੱਛੋ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇਕੇ ਗਏ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦਿੱਤੀ, ਸਭ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਐਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਧੱਕ ਨਾਲ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾਂ ਧਨ ਦੇਕੇ ਗਿਆ, ਕਿੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ, ਹੁਣ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੀ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ। ਪਰ ਸ਼ੇਰ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਸ਼ੇਰ ਆ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੈਂਤ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਬੋਲਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਰਹੋ ਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੂਬਹੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਖੋਲਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇੱਕਦਮ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਮਝਣ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ

ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਹੈਵਿਨ ਸੀ। ਹੈਵਿਨ ਸੇ ਹੇਲ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜੋਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਮਾਲਕ ਸੀ ਫਿਰ ਕੰਗਾਲ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁਨੰਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਗਿਆਨ ਦੇਵੰਤੀ, ਓਹੋ ਮਮ ਮਾਇਆ, ਓਦਾਂ ਦੇ ਓਦਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਅਤੇ ਡਿੱਗੇ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਆ ਜਾਣ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੱਲ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰਮ ਖਤਮ ਕਿੱਦਾਂ ਹੋਣਗੇ? ਇਹ ਹੀ ਫੁਰਨਾਂ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਸਿਰਤਾਜ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੰਗਾਮਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਡ੍ਰੈਸ ਆਦਿ ਸਾਰੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡ ਗੇਰੂ ਕਫਨੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਰਵਾਇਸ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦੇ, ਪਾਲਣ - ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਉਹ ਵੀ ਸਧਾਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਹੈ। ਘੱਟ ਹੈ ਕੀ! ਬੱਚਿਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਐਸਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਤਾਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਫੀਚਰਜ਼ ਵੀ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਪਦ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਹੀ 84 ਫੀਚਰਜ਼ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਹੀ ਫੀਚਰਜ਼ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਬਾਕੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਟਾਮਿਕ ਬੰਬਸ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਵੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਡਿਗਣਗੇ ਜੋ ਸਭ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਕਾਨ ਬਣਾ ਲਉ, ਨੀਂਹ ਪੱਕੀ ਬਣਾਉਣ ਪਰ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਰਥ ਕੁਵੇਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਿੱਗ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਰੇ, 100 ਮੰਜਿਲਾਂ ਬਣਾਓ ਪਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਏ ਹੋ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਕੀ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦਾ ਪੰਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੂਜੀ - ਤੀਜੀ ਮੰਜਿਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਵੀ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਪੰਡੇ ਬਣ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਆਏ ਹਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੇਖਾਂਗਾ ਜਾ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਸਭ ਠਹਿਰ ਸਕਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਆਏ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ, ਫਿਰ ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗ ਗਏ। ਅਰੇ, ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ! ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਵੱਗਿਆ। ਉਹ ਲੋਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਾਂ ਨਿਕਲੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੂਟ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਉਗੇ ਤਾਂ ਸੂਟ ਹੋ ਜਾਉਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਨਾ - ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਜਕਲ ਗੈਸ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਘਰ ਬੈਠੇ-ਬੈਠੇ ਸਭ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਝੱਟ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ - ਕਲੇਸ਼ ਆਦਿ ਸਭ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕਲੇਸ਼ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਾਲ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੂਤ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਦਾ 3 ਹਿੱਸਾ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ

ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਥਾਰਟੀ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਕਿੱਦਾਂ ਹੋਣਗੇ! ਕਿੱਥੇ ਚੁੱਲ੍ਹ ਪਾਣੀ (ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ) ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਤੀਰਥ ਸਮਝ ਝੱਟ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਸ਼ਚੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਸ਼ਚੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਔਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਵੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ ਅਟੱਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗ਼ਾਮ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਇਕ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ, ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਨ ਨਾਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਜਾਂ ਸੋਚਣਾ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਕੋਈ ਨੇਲਜ਼ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ। ਜੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਨਹੀਂ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਪਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪੀ ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਫ਼ਿਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਪਰਵਾਨੇ ਹਨ।
